

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Mă fac cuvânt pe pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin. Acest nume este cuibul în care să se strângă cei ce vor fi și vor avea bucuria cea veșnică după care tânjește tot omul și tot ce este viu pe pământ. Acest nume este barca de salvare care va purta în ea pe cei mântuiți. Amin.

Iată trâmbița, cuvântul care strânge în barcă pe cei care aud și vin ca să fie apoi. O, ce bine este când Eu, Domnul, am cu ce să călătoresc din cer pe pământ, din cer spre om, spre urechea omului, ca să-l strâng în barca Mea pe om, pe cel ce aude ca să vină. Barca pierzării are ochi viclean și îi face cu ochiul la om, și omul se suie în ea și nu se teme de pierzare, căci înșelarea a ajuns să aibă putere peste omul nepregătit pentru cer, așa cum credința și fapta ei au putere să ducă omul la scăpare și la bucuria cea de veci. Când omul vrea să meargă în locuri depărtate peste ape, se suie în corabie și merge într-acolo. Omul călătorește cu mașina, cu trenul, cu avionul și ajunge acolo unde voiește și își face ale sale. Eu, Domnul, tot la fel. Când voiesc să-Mi fac lucrul pe pământ, vin cu cuvântul și Îmi fac lucrul, iar numele Meu se slăvește în cuvântul Meu pentru tot lucrul care este de făcut.

O, fii ai ieslei Mele de cuvânt, este de făcut veacul cel veșnic peste om. Veacul cel veșnic este din vecii, și este, dar peste om nu este. Și iarăși rostesc cuvânt și spun: este de făcut veacul cel veșnic peste om. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu care vine cu Mine la voi cheamă omul la veacul cel veșnic, la viața veacului ce va să fie; cheamă pe morți și pe vii, dar cei ce au voile lor sunt prinși sub ele și nu pot scăpa să vină. Mai bine ascultă morții de acest cuvânt care cheamă la viață pe cele ce au fost și pe cele care sunt. Morții nu mai au voile lor, dar cei vii le au și stau sub ele și își țin trupul sub voile lui, sub voile trupului, care robesc duhul și sufletul și trupul omului. Fericit este omul care se smulge și pleacă spre Mine ca să ia peste el voia Mea, și apoi plata bucuriei veșnice, căci cine face voia Mea are viață veșnică și cu ea plata bucuriei, Domnul cu cei mântuiți.

Lucrarea peste pământ a cuvântului Meu cheamă omul la cele ce vor fi pe pământ curând, curând. Eu poruncesc pământului să fie curat. Amin. Să fie împodobit în duh de sărbătoare pentru venirea Mea. Amin. Să fie sfânt și curat pământul, că slava venirii Mele vine pe el curând, curând. Vine cu vecia, care așteaptă de șapte mii de ani cerul cel nou și pământul cel nou și pe cei dreپți care vor împodobi veacul ce va să fie și viața din el. Amin. Cuvântul Meu este facere nouă. Cuvântul Meu nu trece așa cum trec cuvintele omului. Cuvântul Meu e împlinire, căci poartă în el împlinirea lui. Amin. Să fie curat pământul pentru împlinirea pe el a cuvântului Meu cel de cer nou și pământ nou. Amin. Să fie casă lui Dumnezeu pământul, ca să poposească cerul pe pământ în chip văzut, în slavă văzută, în slava veacului ce va să fie. Amin.

Venirea Mea vine cu cuvântul care pătrunde ca fulgerul de la răsărit până la apus ca să arate omului glasul cuvântului Meu. Întâi se arată fulgerul pe cer, și apoi glasul lui. Întâi vine Cuvântul pe pământ, și apoi trupul Lui, și apoi trupul Meu, cel care a înviat din răstignire acum două mii de ani. Trupul Meu cel înviat își pregătește venirea din cer pe pământ în chip văzut. Cerul cel nevăzut, care Mă ține pe Mine acum ca să nu Mă vadă omul, cerul este tronul Meu, și își va arăta slava curând, curând, că este scris acest cuvânt ca să se îplinească. Amin.

O, bine este să am Eu, Domnul, cu ce călători pe pământ ca să-Mi fac lucrarea. Eu prin cuvântul Meu am dat mereu să adun omul sub mantia Mea și să-l ocrotesc. Am lucrat cuvântul Meu prin profeți. Am venit Eu Însumi apoi pentru om. M-am dus apoi la Tatăl pentru om, și iarăși am venit, și strig cu cuvântul pe om Eu Însumi, nu prin profeți. Îl chem pe om sub cortul

Meu, și el aude, dar nu vine. Nu vine omul la viață, și Eu trebuie să curăț pământul de pustiul de pe el și să-i deschid omului ochii și să-i destup urechile, căci curând, curând îngerii vor dăntui și vor cânta cu sfinții Mei venirii Mele și vor zice: „*Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului!*“. Amin. Atunci omul nu va mai avea voia lui ca să poată veni atunci la Mine. Atunci numai voia Mea va fi în cer și pe pământ.

O, fiilor de la iesle, cum să facem să așezăm veacul cel veșnic peste om? Cum să facem să ia omul duh de veșnicie din acest cuvânt care are în el Duhul Meu, duh dătător de viață? Casa omului e pustie. Trupul omului e pustiu, e pustiit de tot. E omul fără Dumnezeu pe pământ, căci stă în poftele lui și își irosește viața și nu I-o dă lui Dumnezeu și nu vrea omul să-l adun sub mantia Mea. De șapte mii de ani vreau să-l adun, și cu cât îl strig, el mai mult se risipește, el mai mult nu vine.

O, fiilor care-Mi purtați cuvântul peste pământ, cum să facem să-l așezăm pe om în viața veacului ce va să fie? Am început cu voi această mare taină pe pământ și am pus-o înaintea oamenilor, și se uită oamenii și nu înțeleg, că nu au înțelepciune pentru cele tainice ale Mele pe pământ cu oamenii. Cum să facem să ia omul duh de pricepere cerească și să vadă și să audă și să înțeleagă, și să ia omul duhul proorociei în el, și cu el să înțeleagă, căci scris este: «*Duhul proorocilor se supune proorocilor*». Amin. O, duhul tainelor cerești, cum să facem să vină peste om și să-l cuprindă și să-i deslușească omului venirea Mea și lucrarea veacului cel nou peste pământ? Cum de nu înțeleg și cum de nu văd oamenii bisericii de pe pământ că nu pot să-i adune pe oameni în taina veacului ce va să fie, în lucrarea de om nou pe care Eu o aștept de pe pământ de la om? O, nu mai pot să oftez singur. Stau cu voi în sfat și Îmi împart cu voi oftatul, copii ai venirii Mele, ca să învățați ce înseamnă să fiți copiii venirii Mele și la greu și la ușor, și la durere și la bucurie.

O, copii ai tainei venirii Mele, veacul cel nou se lucrează cu cuvântul, fiilor. Cuvânt cu cuvânt se strânge ca să se facă împlinire, ca să se facă rău de viață. Eu cu cuvântul am lucrat pe om și viața lui. Eu cu cuvântul și azi lucrez, și vă voiesc pe voi cuvânt din cuvânt, rod din rod, râuri de cuvânt, căci avem de lucrat veacul ce va să fie, care va purta în el făgăduința și cuvântul ei cel împlinit. Nu știu cum să o mai dau să vă aduc puteri din puteri, să vă dau bob cu bob hrană ca să puteți lucra lucrul Meu. Nu știu cum s-o mai dau ca să vă umplu și să dați pe deasupra și să curgă Dumnezeu din voi spre tămăduirea neamurilor, căci omul până nu vede nu crede, măi copii. Sunt în pragul arătării Mele, și omul nu vede vremea aceasta. Am ajuns la voi foc care mistuie răul din om, dar omul nu vede nici focul. E surd omul și e orb pentru cele de la Mine. El știe să creadă numai ce-i aud urechile trupului și numai ce-i văd ochii trupului, și Eu așa îl voi face să creadă dacă el așa vrea și nu ca Mine. Dar pe voi și pe cei ce sunt ca voi vreau să vă am și să vă îmbrac tot mai slăvit pentru slava veacului nou, și vreau cu un ceas mai devreme să fac aceasta, poate voi mai deschide ochii la oameni, fiilor. Vedeți voi de ce Mă întreb Eu cu voi cum să facem să așezăm peste om veacul cel veșnic, să ia omul duh de veșnicie din lucrul Meu cu voi și să vină omul?

Râvnesc cu dor după om și dau să Mă deșert în voi așa cum sunt, râvnind după om, ca să fiți și voi ca Mine în lucru, ca să luați din crucea Mea cea multă, căci pe ea voiesc să-l sui pe om și să-l port ca să nu piară. Dar iată, nu-l pot birui pe om. Îl strig și nu Mă aude; îl aștept și nu vine și nu se lasă biruit omul, și Eu vin și îl găsesc împietrit pe om, că omul nu se lasă biruit. Să-l biruiesc Eu, fiilor?

O, Eu aștept de mult să fie omul biruitor în numele Meu și de partea Mea prin cele ce am lăsat Eu să le facă omul, că Eu am trecut prin toate ale omului ca să-i spun omului că poate. Acum două mii de ani, în ziua sărbătorii pe care azi o pomenesc la voi, M-a dus mama Mea și M-a dat omului slujitor la templu și M-a tăiat împrejur după opt zile de la nașterea Mea, ca să se vadă că Eu răsar de la Tatăl prin Fecioară, și din Israel, poporul Domnului. Ca un om am fost tăiat împrejur, dar Eu sunt Dumnezeu. Pentru om și pentru Israel M-am tăiat împrejur, și M-am

ridicat apoi pentru ridicarea și pentru căderea multora, precum a fost proorocia din ziua tăierii Mele împrejur. Așa a fost, căci cei mari au căzut, iar cei mici s-au ridicat, așa cum a fost și cu lucrarea venirii Mele la voi cuvânt după două mii de ani, căci cei mari au căzut, și cei mici s-au ridicat și au venit la Mine, și vin la Mine cei mici, că au nevoie de sprijin și de viață. Cei mari sunt cei ce se bat în piept că sunt ai lui Dumnezeu și că în numele Lui sunt, iar cei mici sunt cei care s-au risipit prin munți și prin văi căutând viața și, negăsind-o, Mă arăt lor ca să le-o dau și ca să-i lucrez la viață, și ca să aibă apoi viață după adevăr. Tăierea împrejur a inimii este semnul celor ce au pe Dumnezeu, și se cunoaște că-L au, și pe aceia îi cunosc Eu. Altfel Eu nu-l cunosc pe om că este al Meu, căci omul în loc să blesteme pe diavolul Mă blesteamă pe Mine, și el nu știe ce va culege dacă face așa. Dar pe voi v-am învățat să-l certați pe vrăjmașul Meu și al vostru, căci cine nu-l ceartă, acela îl slujește.

V-am învățat, fiilor, să fiți fără diavolul și să-l țineți departe de voi și să fiți tari împotriva lui, că omul care stă cu diavolul e slab de tot și nu poate ieși de sub robia lui. Ierarhul Vasile a biruit mai întâi pentru el pe diavol, și apoi l-a biruit și pentru cei robiți de el. Vasile cel Mare s-a mărit prin mărirea Mea în el, și ce bine ar fi să înțeleagă creștinul cel adăpat de Mine prin voi ce este mărirea Mea în el, și mărirea lui în Mine!

O, copii împuterniciți de Mine ca să știți de la Mine toate câte dați voi să ia creștinul! Cum să fac Eu cu creștinul ca să învețe să ia de la Mine prin voi și să nu ia de la voi, și dacă ia, să nu ia cum îi place lui sau dacă-i place lui să ia. Eu, fiilor, cu greu dau să Mă strecur în cele ce se ivesc între creștin și Mine, că omul are răul obicei să culeagă de la om și nu de la Mine. Dacă aș da să Mă strecur în creștin pe de-a dreptul în toate ale lui, el dă vina pe om, și Eu Mă smeresc și îl las în ale lui, ca să nu spună că e omul la mijloc în cele ce Eu dau să zidesc peste el pentru placul Meu întru el. Aș voi să-l fac pe placul Meu pe tot creștinul care dă să se facă sprijinul Meu între oameni. Ce bine ar fi să-Mi lase Mie judecata lucrurilor creștinul care se lipește ca să fie pentru Mine!

O, copii, copilași de la iesle, din nou grăiesc ce am mai grăit. Aș voi să înțeleagă tot poporul cuvântului Meu, tot cel ce se naște din nou din cuvântul Meu de la voi, să înțeleagă că Eu prin voi îi fac numai bine, fiilor micuți, și că l-aș vrea micuț pe cel ce stă cu Mine, l-aș vrea micuț față de Mine, așa cum stați voi, fiilor, că uneori stați așa de micuți că abia pot să-Mi săvârșesc prin voi pe cele mari ale Mele pe pământ, iar alții care stau lângă Mine sunt și se vor așa de mari că abia pot să-Mi săvârșesc prin ei pe cele mici care-Mi slujesc de pe pământ. O, cele pentru trup sunt mici de tot față de cele pentru duh și pentru suflet. Nu vorbesc de cele trupesti, ci de cele pentru trup. Să fie înțelepciune de la voi la cei ce iau de la Mine, ca să nu strâmbe cineva taina cuvintelor Mele, fiilor împărțitori. O, să se așeze Israel cel nou cu voi la sfat, ca să vă dea vouă poporul Meu lucru peste el, și ca să nu-Mi dea Mie de lucru, că Eu trebuie să arăt așa cum sunt Eu prin fața acestui popor înaintea fiilor oamenilor.

O, copii vestitori din partea Mea, să-i adunați, fiilor, la izvor pe cei pe care-i aveți la învățat, ca să le dau și Eu, ca să le dați și voi dacă cer. Eu îi văd pe cei care cer, iar cei care nu cer nu au nevoie, și nu iau dacă le dau fără să ceară și fără să le placă cum le dau. Iar voi fiți înțelepți din Mine și faceți ca Mine tot lucrul peste omul care se lasă lucrat și făcut, că Eu trebuie să Mă arăt așa cum sunt Eu, prin toată dreptatea lucrurilor care sunt.

Acum, fiți în sărbătoare și sărbătoriți-Mă pe Mine cu voi și în voi și peste voi, și bucurați-Mă, ca să Mă mângâi de la voi. Încă de când eram prunc M-am supus omului, ca să se supună și omul Mie după ce Mă voi dovedi Dumnezeu desăvârșit peste om. Cel ce se face prunc pentru ca să fie al Meu, acela este sărbătoare pentru Mine, și Eu Mă bucur și Mă mângâi cu cei mici. Să-i adunați la izvor ca să le dau din apa Mea și să Mă bucure apoi, fiilor.

Binecuvântată să fie întâlnirea la izvor a poporului Meu cel mic pentru ca să-L slăvim pe Tatăl întru Mine, și pe Mine întru Tatăl în ziua serbării de Bobotează. Vă voi învăța, și voi veți asculta, și Eu voi fi cu învățătura Mea pentru creșterea lui Israel, pentru viața poporului Meu cel

nou, pe care voiesc să-l iau și să-l zidesc veac nou în calea venirii Mele cu veacul cel nou și veșnic pentru fiii cei dați Mie de Tatăl, pentru cei ce se fac mângâiere a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh după două mii de ani de așteptare pe urma omului. Amin, amin, amin.

01/14-01-2001